

Να αγοράσουμε συγγράμματα, εε; ...ούτε για πλάκα

Τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε κάθε δυνατή προσπάθεια του κράτους να μετακυλήσει το κόστος φοίτησης στους φοιτητές και στις οικογένειές τους. Εν μέσω κρίσης η προσπάθεια αυτή εντείνεται και οδηγεί σε μείωση των φοιτητικών παροχών. Έτσι βλέπουμε τις προϋποθέσεις για την σίτιση και την στέγαση να είναι απαγορευτικές για μεγάλο κομμάτι του φοιτητικού συνόλου. Επιπλέον η μετακίνηση των φοιτητριών δυσχεραίνεται τόσο με την κατάργηση των εσωτερικών λεωφορείων όσο και με τις υψηλές τιμές των εισιτηρίων. Φυσικά, μέσα σε αυτό το πλαίσιο μειώνεται και ο αριθμός των συγγραμμάτων που δικαιούμαστε.

Έτσι, λοιπόν, από τη μία καλούμαστε να αρκεστούμε στην παροχή ενός και μόνο συγγράμματος και από την άλλη, εκβιαστικά, κάποιοι καθηγητές απαιτούν από εμάς να πληρώσουμε από τις τσέπες μας ένα ή περισσότερα συγγράμματα, για να μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε στις απαιτήσεις του μαθήματος. Εμείς δεν είμαστε διατεθειμένες να προσαρμοστούμε στις απαιτήσεις του μαθήματος αγοράζοντας συγγράμματα, αλλά απαιτούμε ο καθηγητής να προσαρμόσει τις διδακτικές του πρακτικές στον αριθμό των παρεχόμενων συγγραμμάτων.

Βέβαια, τις περισσότερες φορές όλα αυτά δεν προκαλούνται από τα αγαθά κίνητρα των καθηγητριών για την αναβάθμιση της παρεχόμενης γνώσης, αφού μας ζητούν να αγοράσουμε συγγράμματα που έχουν γράψει οι ίδιες. Έτσι αντιλαμβανόμαστε ότι το πραγματικό κίνητρο είναι το προσωπικό κέρδος και η προσωπική αναγνώριση εις βάρος των φοιτητών.

Εκτός αυτού πολλοί καθηγητές μπορεί να μην ζητούν συγγράμματα αλλά αντί αυτού ζητούν υπέρογκο αριθμό φωτοτυπιών τις οποίες ανεβάζουν στο e-class. Εκ πρώτης όψεως αυτό φαίνεται να μην κοστίζει. Όμως δεν είναι λίγες αυτές που αδυνατούν να διαβάσουν μέσω διαδικτύου και αναγκάζονται να εκτυπώνουν σημειώσεις και βιβλία, πληρώνοντας πάλι την «γνώση». Φυσικά, οι καθηγητές έρχονται να μας δώσουν αυτή τη φορά την εναλλακτική λύση της βιβλιοθήκης, όπου όμως και τα αντίτυπα είναι λίγα και όπου πάλι κάποιες αδυνατούν να διαβάσουν.

Από τη μεριά μας δεν αποδεχόμαστε από τους (α)διάφορους καθηγητάδες την προσπάθεια τους να έχουν το μονοπώλιο στην διάδοση της γνώσης και την ποιότητα αυτής. **Δεν αγωνιζόμαστε για μία «δημόσια και δωρεάν παιδεία» αφού αναγνωρίζουμε ότι το πανεπιστήμιο είναι βασικός δίαυλος της κρατικά ελεγχόμενης γνώσης σε μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας.** Θεωρούμε ότι η γνώση δεν αποτελεί κτήμα μίας χούφτας καθηγητών και διανοούμενων, αλλά την αντιλαμβανόμαστε σαν το αποτέλεσμα του κοινωνικού ανταγωνισμού εντός και εκτός του πανεπιστημίου. Αρνούμαστε να πληρώσουμε για την προσφερόμενη από το κράτος γνώση, η οποία εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

δεν θα πληρώσουμε για συγγράμματα

όχι στην μετακύλιση του κόστους φοίτησης

πάνω μας